מוכבי אור

פרשת תולדות תשפ"ז
שנה ל"ג גליון ט"ז

הדה"נ	מוצ"ק	ר"ת
4.05	5.19	5.58
4.20	5.20	5.56

ב"ב
י-ם

1517

אמרות טהורות
מספה"ק על פרשת השבוע
נא לשמור על קדושת הגליון

יו"ל ע"י מכון "דובב מישרים"
n4183604@gmail.com
ת.ד. 5262 ירושלים

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות... טעמים רבים נאמרו לכך (ראה במדרשים). משום קטורת נשי עשו. או משום שנסתכל בפני עשו הרשע; או משום שלא יראה את רשעותו הגדולה; או שהדבר בא עקב דמעות המלאכים שזלגו הישר לתוך עיניו בשעת עקדתו בהר המוריה, כמאמר הכתוב (ישעיה לג ז) הן אראלים צעקו חוצה [מלאכי שלום מר יבכיון]; או משום שנסתכל בשכינה בשעת עקידתו, ועוד, ועוד, ולכאורה הדבר קשה הבנה אם הדמעות הם שגרמו לו זאת, א"כ מה טעם לא כהו עיניו תיכף ומיד. ועוד, הרי כל הענין הזה שיצחק הביט בפני עשו הרשע נבע רק מכוח האהבה שרחש יצחק לבנו זה "כי ציד בפיו", הכי תעלה על דעתך, שיצחק אבינו, קל-דעת היה, שנתפתה כל כך להאמין בדברי החלקלקות של עשו?

אלא, שאם נתבונן בעצם ענין המלאכים ודמעותיהם, נראה אף שם דבר מופלא. שהרי דבר ידוע הוא, שכל רצונו של הקב"ה לגבי הניסיון של "עקידת יצחק" היה רק זה שיעקדנו ויכפתנו, ותו לא. "אתמול אמרת כי ביצחק יקרא לך זרע", חזרת ואמרת "קח את בנך" ועכשיו הנך אומר "אל תשלח ידך אל הנער", אתמהה! - כך הייתה הרי טענתו של אברהם אבינו לאחר דיבורו של המלאך. וענה לו השי"ת: "אסיקתיה, וקיימת דברי, ועתה אחתיניה" ומן הסתם לא נעלם ענין זה מן המלאכים, וא"כ למה בכו בכלל?

אלא, הא בהא תליא, שאם היה רצון הקב"ה שיעקב אבינו דווקא יקבל את הברכות, ולא עשו, וכן היתה דעתו של יצחק דווקא, וכמו שיתבאר אי"ה בסמוך, הרי הוא שידד את המערכות, והכשיר את הכל, כדי שזה יהיה באמת כך; משום כך הוא הסיר את רוח הקודש של אברהם אבינו בעת הניסיון העשירי. הוא סילק את הדעת של המלאכים, כדי שיחשבו באמת ובתמים שעוד רגע קט נשחט ע"ג המזבח. ומשום כך אף הסיר את רוח הקודש של יצחק, כדי שלא יבין שעשו רמאי ושפל גדול, כדי שיסתכל בפניו, ויכהו עיניו, ויטול יעקב את הברכה.

בעצם, טענתו של יצחק צודקת, הוא ודאי ידע שיעקב איש תם ויושב באהל עבר, בכל זאת הוא חשב שעשו הוא היותר מתאים לקבלת הברכות, כי עשו היה תמיד מתרחק ממקומות מגוריהם, לתוך סבך היערות או לתוך הישימון שמסביב, וחשב יצחק שמא יגייר גרים לעם ישראל, יקרב אותם יותר לאביהם שבשמים, וכמו שנאמר אצל סבו "ואת הנפש אשר עשו בחרן", אברהם מגייר את האנשים, ושרה מגיירת את הנשים. והדבר מפורסם מאד, כי ישנם אף נשמות המגולגלות בבהמות וחיות שהתיקון שלהם הוא שחיטתם בכוונה מיוחדת. ולכן - לפי דעתו של יצחק - היה עשו יותר מתאים לקבלת הברכות, שהרי הוא עוסק ב"עסקים" מסוכנים, משא"כ יעקב שהוא איש תם, ועוסק כל היום בתורה, אינו זקוק לברכות. זו הייתה דעתו של יצחק אבינו ע"ה. - - - אך רבקה לא חשבה כך "ורבקה אוהבת את יעקב", היא ידעה גם ידעה שהסכנות אורבות גם לבן-הישיבה, יש יצה"ר מבחוץ ויש יצה"ר מבית, ולכן חשבה, בראותה שגם מעשה ההתרוצצות בעת הריונה הוכיח כן, שעשו כנראה, יסור יותר ויותר מן הדרך הישרה, ולא יועילו לו גם הברכות, ואולי אף אותם ח"ו יוליך איתו לטמיון, ויעזרו לו ג"כ להיטמא יותר ויותר בטומאת הנכר, משא"כ יעקב, העוסק בתורה, לו היו מתאימים הברכות, מכיוון שעל כל צעד ושעל אורבות לו הסכנות הרוחניות.

מעשי אבות סימן לבנים. אך פה צריך להתלמד בעיקר ממעשה - אימהות, שיטתה של רבקה, הרי היא הוכיחה לבסוף שהיא הצדיקה את עצמה, ולפי דרך זו אף עלינו להתנהג, גם על בני הישיבה חובה להתנהג כך, שגם להם ישנם סכנות, ישנן עבירות ששייכות בין כותלי הישיבה ג"כ. מתענוגי העולם הזה אין להתענג יותר על המידה, ובדבר זה כבר נחלקו קדמונים. מצד אחד הייתה דעה שתמכה בעיקר בסיגופים המרובים והממושכים, למעט באכילה ושתיה, למעט בשינה וכו'. משא"כ מצד שני, החרתה - החזיקה שיטה אחרת, שצריך לאכול ולישון כרגיל, אלא שגם הם יועלו אל הקדושה, אם האדם חושב שהוא אוכל משום שיהיה לו כח ללמוד, כח ומרץ לעבודת השם - הרי זה גם מצוה, והאכילה גופא מצוה היא, וכן אתה מוצא לגבי השינה, שאם חושבים שהולכים לישון כדי שיהיה למחרת היום מח צלול לעבודת ה', לתפילה וללימוד, הרי אף זו מצוה, והשינה גופא כמצוה היא נחשבת.

על בן הישיבה לדעת, לא להיגרר מדי אחרי תענוגות העולם החולף, העולם הזה, כי לא על שם כך באנו לכאן. אין זה כי אם פרוזדור לטרקלין. כשמגיעים לאוכל טוב, או לסעודה דשנה, יש לשבור את התאוות, לא צריך להתנפל ע"ז כל כך בלהיטות ובהתלהבות. - ועל כגון דא נאמר, שיזכנו ה' ויזככנו להגיע למידות אבותינו, אברהם יצחק ויעקב. ונזכה לגאולה שלימה ולביאת גו"צ במהרה בימנו, אמן.

(כ"ק מרן ראש הישיבה זצוק"ל, ס"ג פר' תולדות תשל"ג)

וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו וגו' סתמום פלשתים וימלאום עפר (כו טו). פלשתים הם קליפת ליצנות (עי' ע"ז דף יט), וכל הבארות אשר חפרו עבדי אברהם, וואס א איד גראבט איין אין הארץ עפעס יראת שמים, סתמום פלשתים, פערשטאפט דאס די ליצנות. [כל מה שיהודי חורט בלבו מעט יר"ש הרי זה נסתם עם ליצנות].

(ברכת אברהם, סלונים)

ורבקה אמרה וגו' הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשיו אחיך לאמר (כז ו). האי לאמר מיותר, שאינו לאמר לזולתו. ויש לומר לפי עניות דעתי, כי יצחק אמר זה אל עשיו בהסתרה, ועם כל זה שמעה רבקה, והבינה זה שמה' היה זה, כדי לאמר ליעקב שיקבל הברכות. וזהו ותאמר רבקה הנה שמעתי את אביך מדבר" היינו ממה ששמעתי מה שהיה מדבר. על כרחך הוא לאמר, היינו שמה' היתה זאת, כדי לאמר לך שתקבל הברכות. (דגל מחנה אפרים)

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל וחדוה נשגר בזה בהדרת כבוד

ברכת מזלא טבא וגדא יאה

למעכש"ת עט"ר מרן ראש הישיבה שליט"א
ומעכש"ת מורנו נשיא הישיבה שליט"א

ולמעכש"ת בנו – חתנו הרה"ג רבי **ישראל שניאורסון** שליט"א
ר"מ בישיבה"ק

לרגל השמחה בחצר הקודש שמחת אירוסי הנכד – הבן החתן הנעלה פע"ח

הרב יחיאל יהושע שניאורסון שליט"א

עב"ג הכלה תחי' בת הרה"ג ר' **חיים מאיר ארנסטר** שליט"א, מעיה"ק צפת
בן כש"ת הרה"צ רבי **אליעזר ארנסטר** שליט"א, אב"ד מאור חיים, עיה"ק צפת
והתן כקש"ת **אדמו"ר מזוועהיל** וצ"ל

יה"ר ויהיה לבנין עדי עד לתפארת בית אבוה"ק, ויראו מהם ומכל יוצ"ח
דורות ישרים מבורכים ורוב נחת דקדושה מתוך אושר ועושר וכבוד ובריות
גופא ונהורא מעליא וכט"ס אכי"ר

מאחלים בברכה נאמנה: יצחק וטלמידימון

ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך (כז לה). וי"ל דלכאורה קשה האיך לקח יעקב הברכות שהם טוב עוה"ז והלא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא. אכן ידוע דהוא רק שכר תורה שבכתב, אבל שכר תושבע"פ מה שמוסיפים החכמים מדעתם אף מה שלא נצטוו בפירוש, ע"ז איכא שכר טוב גם בהאי עלמא, ולכך כתיב ויבא לו יין וישת שלא ביקש ממנו שע"י הוספה הזאת יגיע לו שכר בעוה"ז, ולכן בדין הוא שיטול שכרו ויברכהו בטוב עוה"ז, וזהו כוונת המדרש בא אחיך במרמה ויקח את ברכתך שאף הברכות שאתה מבקש נתתי לו והיינו טוב עוה"ז ועל אף ששכר מצוה בהא"ע ליכא, אכן הוא בא בחכמת תורתו במה שהוסיף מדעתו, ועי"ז ויקח את ברכותך אותן הברכות שאתה מבקש לו נתתים. (קדושת יו"ט)

והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך. (כז מ). והוא מקרא קצר, כי לא נאמר

שיח שרפי קודש

לעבודת יעקב אע"ה איש תם יושב אוהלים בתורה ועבודה. אך התי' יצחק סבר אשר יעקב הוא איש בטלן ואינו בקי ברמאות כמ"ש רש"י איש תם כלבו כן פיו ע"ש, וא"כ מה הרבותא אשר עוסק בתורה ועבודה, אבל עשיו היה סוחר, איש שדה, ואעפ"כ שאל כיצד מעשרין וכו' והי' זאת חשוב ליצחק אבינו יותר מעבודת יעקב כמובן ולכך כאשר בא עשיו וסיפר לו הערמה שעשה לו יעקב בהברכות אמר ע"ז יצחק אבינו כיון שעכשיו אני רואה שיעקב הוא רמאי יותר ממך ואעפ"כ לומד בתורה יומם ולילה והוא חשוב יותר ממך וגם ברוך יהי' ודו"ק ודפח"ח.
(שיח שרפי קודש)

ויתרוצצו הבנים בקרבה (כה כב). וברש"י **עוברית על פתחי עבודה זרה**. ועשו מפרכס לצאת. סיפר הרה"ח הישיש ר' **יואל שיף** שליט"א: היה לנו בעיירה רודניק שכנה אשה מבוגרת, היא עוד ראתה את **מרן הדברי חיים**, היא נישאה לרבי משה שמואל שיף שהיה מחסידי צאנז. כמה חדשים לאחר נישואיהם נעלם ר' משה שמואל מן הבית ולא ידעו מה קרה לו, והיא היתה חכמה והבינה שכנראה נסע לצאנז... ונסעה לשם ונכנסה למרן הדברי חיים, והוא שלח לקרוא לו וגער בו על כך והוא התעלף, והורה מרן הדברי חיים להביא י"ש ולעקער, והעירו אותו ובירך אותם, והורה להם לחזור לביתם... לאחר שמונים שנה נתאלמנה, וחזרה לרודניק, ובמשך כל היום היתה אצל אמי ע"ה כדי שלא תהיה לבד, ובשעות הלילה היתה חוזרת לביתה. יום אחד אמרה שהיא לא רוצה לחזור לביתה, ושאלו אותו אם אינה חשה בטוב וכדומה, וענתה שלא, ושאלוה שוב למה אינה רוצה לשוב לביתה, **ואמרה שליד ביתה יש פסל של הנוצרים, והיא אינה רוצה שהלוייתה תעבור שם**... ואבי הרשה לה ללון בביתנו, והיא אכן נפטרה בביתנו...

כשהייתי ילד למדנו בבית ספר ממלכתי ברודניק עד השעה שתיים עשרה, וזה היה בהסכם עם הרבנים, ואח"כ הלכנו ללמוד בחיידר. וכשהייתי כבן תשע אמר המורה של הכתה שהיה גוי, שהיום ייצאו לשדה, וכולם יצאו, ובאמצע הדרך עברו בחצר של הכנסיה, ואני אמרתי שאיני נכנס לשם. ושלחו אלי שליח לומר שאקבל עונש גדול, ואמרתי שאיני נכנס. והמורה הגיע לבית הורי למסור שאקבל עונש, ואמרתי לו, **וכי מה זה עונש גדול, הלא אפילו אם תהרוג אותי לא אעבור שם**... והוא נתפעל מזה, ואמר שכל הכתה תמתין עד שאני אקיף ואלך מדרך אחרת, ומאז התייחס אלי בכבוד יותר טוב מכל הילדים...
(בצילא דמהימנותא, צאנז, פרשת שופטים תשפ"ו)

ויתרוצצו הבנים וגו' ורב יעבוד צעיר (כה כב-כג). שואלים כולם מפני מה נרגעה רבקה בשמעה תשובה זו על שאלתה אם כן למה זה אנכי. השיב רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, הבנים התווכחו מי יצא הראשון ויהיה הבכור, אולם כאשר שמעו 'ורב יעבוד צעיר' שהגדול יהיה משועבד לקטן, אף אחד לא רצה להיות הראשון וכך נרגעו הענינים. (יגדיל תורה)

ויחרד יצחק חרדה גדולה (כז לג). ומדרשו: ראה גיהנם פתוחה מתחתיו. ביום י' סיון תשל"ח נולד לרבינו [**הברכת אברהם מסלאנים**] זי"ע דור חמישי, וכאשר הודיעו לו על השמחה ציינו שמי שזוכה לראות דור חמישי אינו רואה פני גיהנום. והתחיל רבינו לבכות, וכאשר תמהו לפשר בכייתו ביאר **שאם לא יזכה לראות פני גיהנום הרי לא יזכה לזיכוך, והרי הוא זקוק לזיכוך ממעשיו**...
(קונ' ברית אברהם, עמ' י"ג, חשון תשפ"ד,
נכדו הרה"ג ר' נתן דוד ויינבערג שליט"א מלונדון)

ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה וגו' (כה כז). בשם הה"ק **הרר"ב מפרישסחא** זי"ע שאל תחשבו שעשו הי' נראה כאיכר מגושם אלא הי' לבוש לבנים ואומר תורה בג' סעודות, ואיתא במדרשות (ירושלמי נדרים פ"ג ה"ח) **שלעתיד יבוא עשו וישב בראש כולם** ואין מוחה בידו עד שיבא הקב"ה ובעצמו ישליכהו לחוץ, ואם בעוה"ב שהוא כולו אמת נסתר רשעתו מכש"כ בעוה"ז שהוא כולו מלא שקרים עאכו"כ. (שיח שרפי קודש)

ויהי עשיו איש יודע ציד וגו', ויאהב יצחק את עשיו כי ציד בפיו וגו' (כה, כז-כח). פ"א שאל אברך א' **לחתי' הרי"מ** זי"ל, אולי נכון שיעשה לו מסחר מעט בעת הקעסט ויהי' טוב תורה עם ד"א, להתרגל מעט במסחר, ואמר לו החי' הרי"ם זי"ל, כתיב ויאהב יצחק את עשיו כי ציד בפיו ופירש"י כיצד מעשרין וכו' והקשה ואם אמת היא, מה בכך ומה נחשב עבודה זאת בכאן אם יעקב יחטא, ואז ופרקת עולו, ונראה כי כל עוד אשר הסטרא אחרא אינה מצירה לנו בלימוד חכמות שלהם לטמאות אותנו בהמוח, אז יש לנו קיום, ואנחנו גוברים על הסטרא אחרא ועל אומות העולם, אבל באם חלילה המה מטמאים את ישראל בהמוח, כמו שעושים לנו בעוה"ר בזמן הזה, שעיקר מגמתם לטמאות את ישראל בהדעת שלהם ללמוד חכמת העמים וכדומה באלה ע"י זה הרבה מזרע ישראל שפור קים מעליהם עול תורה והמצוות רח"ל והסטרא אחרא גברה, לזאת אמר יצחק לעשו והיה כאשר תריד עולה חכמה בינה ודעת שהם המוחין היינו כאשר אתה תטמא את יעקב בהמוח בחכמות שלכם, אז ופרקת עולו מעל צוארך, שתגבור הסטרא אחרא חלילה לזאת עיקר הוא לראות לבל לילך בעצתם בזה ללמוד חכמת העמים ואז בודאי אנחנו נהיה גבורים ומנצחים והמה יפלו תחתינו. (עטרת ישועה)

ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים (כו לב). מעשה בכפרי אחד שבא לשאול בעצת רבו הרה"ק ר' **צבי הירש מזידיטשוב** זי"ע: היות ויש לשכור אצל האדון פלוני בית מלון העומד על פרשת דרכים, שאפשר היה למצוא בו פרנסה ברוח אילו היה שם באר מים, כי אז כל סוחרי בהמות היו מעבירים את בהמותיהם שהם מוליכים לשוק אלמין רק דרך שם, מפני שהדרך קצרה, תחת שהם מקיפים את הדרך לדרך ארוכה ששם יש באר מים, אמר לו רבינו עלה והצלח, שכור את בית המלון וחפור שם באר סמוך לו ואחר שתחפור כמה אמות לעומק, ובאת לשבת אלי, והגדתי לך את אשר תעשה. הלך האיש ועשה כעצת הרה"ק מזידיטשוב ושכר את בית המלון בתנאים טובים מאד. מיד התחיל לחפור באר בקרבתו בעומק אמות אחדות ונסע אל הרה"ק מזידיטשוב. אמר לו הרה"ק: חפור עוד מעט בעומק, והנח בחפירה פיתקא שכתוב עליה הפסוק "ויבואו עבדי יצחק ויגידו לו אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים", עשה האיש כמצות רבו חפר עוד מעט בעומק והניח שם הפיתקא שכתוב עליה הפסוק הנ"ל. מיד התחיל המים לבצבץ ונתמלא כל הבאר מים ומאז היתה הרווחה לכל ערלי הכפר, ששאבו מן הבאר ההוא מים להם ולבהמתם, וכל הסוחרים אשר הוליכו עד עתה את בהמותיהם סחור סחור בדרך ארוכה עד בואם אל באר מים, העבירו מעתה את בהמותיהם רק דרך המלון ההוא, והשקו את בעירם, וקנו שמה גם תבן ומספוא לבהמתם וגם צידה לדרך, וילך האיש הלוך וגדל עד כי נתעשר בזמן קצר, כשראה בעל המלון שבדרך ארוכה, כי חדלו עוברי אורח לעבור דרך ביתו, עבר עליו רוח הקנאה, והלך אל אדון בית המלון של הדרך הקרובה, ואמר לו כי היהודי ששכר ממנו את בית מלונו הונה אותו במקחו, והוא נתעשר בזמן קצר, ועתה הנה הוא מוכן ומזומן לתת לו שכירות יותר גדולה מזו שהוא לוקח מאת השוכר היהודי, נאות לו האדון והשכיר לו את בית המלון, והשוכר הראשון יצא ממנו ודר במקום אחר ללא כל פרנסה. הלך וקבל על מסיג גבולו בפני הרה"ק מזידיטשוב זי"ע, אמר לו הרה"ק: קח פיתקא אחרת וכתוב עליה את הפסוק "וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלישתים וימלאום עפר" והשלך אותה אל הבאר. עשה האיש כן, ובפעם אחת תמו המים מן הבאר. כשראו זאת ערלי הכפר באו אל אדון בית המלון וצעקו כולם פה אחד, כי כל הימים שהשוכר הראשון היה דר בבית המלון היה תמיד מים בשפע רב, ומיום שבא השוכר החדש תמו המים ואינם ואין מים לשתות העם ולכל חיתם. שוב חדלו עוברי אורח דרך הכפר ההוא, ובית המלון היה שומם מאין עובר. שלח האדון לקרוא לשוכר הראשון ויאמר לו: אחרי שובי נחמתי כי הדחתיך מן המלון, עתה שוב אליו כבראשונה, ולא אוסיף עוד להדיחך ממנו. ענה היהודי ואמר לו: אנוכי לא אוכל לעשות קטנה או גדולה בלי שאלת עצה מרבי, הנני הולך אל רבי וככל אשר יגיד כן

המשך בעמוד ד'

הרה"ק רבי אהרן מקראקא זי"ע - ז' כסלו [מאמר א']

רבינו המאור הגדול הצדיק המופלג ביראה ובענוה שמו מפארים מו"ה אהרן (ארון) בן רבי קלונימוס קלמן הלוי עפשטיין זצלה"ה. הי' בנו השני של המאור ושמש, נולד לערך בשנת תקנ"ה ונקרא שמו בישראל. אהרן על שם זקנו אבי אביו שנסתלק באותו פרק, והי' מכונה ארון. ויגדל הילד ויגמל ונתחנך בצל כנפי אביו הקדוש שלקחו ללובלין כמה פעמים, ובהגיעו לפרקו לקח לו לאשה את בתו של רבי ישראל בנו של החוזה זי"ע וישב כמה שנים ואכל "קעסט" אצל חותנו זקינו הרבי מלובלין זי"ע. לאחר פטירת אביו הגה"ק זי"ע בשנת תקפ"ג, התיישב ר' ארון בעיר קראקא, בה נתחנך אביו ובה חזר את נשמתו ליוצרו. נאספו לו שמה חסידים ואנשי מעשה. וכידוע שהתפארת שלמה מרדאמסק קרא עליו את המאמר חז"ל: הארון נושא את נושאיו, כי כל החסידים שנסעו אליו (נוסעי"ו) הי' להם פרנסה בשפע ובנחת. (מליצי אש)

ר' ארון התנהג בפשטות גמור והי' בורח מן הכבוד ושונא את הרבנות, מענוותנותו והבערת האמת בקרבו, נסע להרבה מאד צדיקים בדורו זקנים עם נערים. במיוחד הי' דבוק מאד בהגה"ק מצאנז זי"ע. סיבת התקרבותו אליו היתה, כי מתחלה נסע להרה"ק מו"ה יחזקאל מקאזמיר זצ"ל. ואחר פטירתו ישבו יחדו תלמידיו ר' ארון, ואחיו הגיטער יוד, התפארת שלמה, הרב נ"ד משידלאווצי, ועוד אחרים, הערימו סוד והתיעצו להיכן ליסע עכשיו אחר שכבה נר המערבי, והחליטו ביניהם כי ישלחו אחד מהן לכל צדיק וצדיק מראשי הצדיקים שבדור, ואח"כ יתאספו השלוחים וימסור כל אחד הנהגת הצדיק שביקר, ואז ישבו ויבחרו ויבררו את מרותו של מי לקבל. ויסע אחד מהתלמידים להרה"ק מו"ה יצחק מנעשכיז, ואחד להמגיד הקדוש מטריסק, ואחד להגה"ק מו"ה מנחם מענדל מקאצק, והתפארת שלמה נסע להגה"ק מצאנז. וכל השלוחים למקום שנסעו שם נשארו מקושרים, אבל לצאנז נסעו כולם כאחד, כי התפארת שלמה המשיך את כל חבריו שמה. (דרך צדיקים)

פעם בחורף הי' הגה"ק מצאנז זי"ע בקראקא על שבת קודש. ובעת ההיא אי הי' מתבקש דג לחולה ולא הי' נמצא בעיר מחמת הקרירות והנהר הי' מכוסה בכפור. כשהוגד הדבר לפני הדברי חיים, צוה שירדו להנהר "ווייסעל" ויתברי גזיזי דברדא ובהסרת שכבת הקרח יצודו דגים ויצליחו. וכן עשו ולגודל תמהונם לא ארכה הזמן והעלו דגים לרוב. אז אמר לו ר' ארון להד"ח, שהרבי מצאנז הוא הבעל ואדון על הנהר "דוניייע" שבצאנז זאת ידעתי, אבל שגם על הקראקאווער "ווייסעל" כבודכם הבעל והמנהל, זאת לא ידעתי עד הנה".

כשמתה בתו של הגה"ק מצאנז זי"ע, בא אליו ר' ארון לנחמו. וירא כי הד"ח מצטער מאד בדבר, ויאמר לו, "חבל, חבל. מדוע רבינו מאבד בידים את המדריגות הקדושות שלו ע"י הצער שמצטער". ויען הד"ח, "אמת, אמת. אבל מה אוכל לעשות אם לא אוכל להתאפק". (ספורי נפלאות מגדולי ישראל, סי' רס"ג)

ר' ארון הי' נוסע על ראש השנה לצאנז. פ"א עוד בתחלת נסיעתו לצאנז בהיותו שמה בר"ה, הרעיש הד"ח בסעודת לילה הראשונה על קהל צאנז שאינם מתנהגים כשורה וצווח עליהם וזעק מרה באלות שונות, ובתוך הדברים שפך חמתו גם על אנשי קראקא כי הולכים בשרירות לבם, בעיני ר' ארון, אם כי הוא בעצמו הי' בטבעו רגזן, מ"מ הי' הדבר מוזר בלבו לאשר לא הורגל באלה אצל אביו הקדוש, ובפרט והוא העיקר, בליל ר"ה במקום לעורר רחמים על ישראל, הרבי מקטרג ומקללם ח"ו היתכן כזה, הגה"ק מצאנז הרגיש ותפס את מחשבתו, ואחר גמרו את דבריו קודם ברכת המזון פנה לר' ארון ויאמר לו, "הנה דוד המלך יסד לנו את ספר תהלים, והי' כל מבקש ה' לכל הישועות שיצטרכו בני ישראל הן בכלליות הן בפרטיות הן ברוחניות הן בגשמיות, יקח כל אחד את ספר התהלים לשפוך נפשו בו לאביו שבשמים, ויעמוד לו זכות פסוקי תהלים להוושע בכל מילי דמיטב. אולם המביט וקורא בתוכו ימצא פשוטו כמשמעו רובו ככולו מלא קללות ר"ל על שונאיהן של ישראל (בעיני ההמון עם, והמבין יבין לאשורו) ובזה פועלים ישועות ישראל", אז נתיישב דעתו של ר' ארון והבין מה עמקו דרכי הד"ח ודבריו דא"ח.

(הגה"ק ממונקאטש זי"ע, "דברי תורה" מהדו' ה' או' מ"ו)

כשהגיע לפעול ישועות עבור בני ישראל לא נשא פנים אף למורו הרה"ק מצאנז זי"ע. פעם אמר להד"ח אצל השולחן הטהור, "נא, ר' שלמה מרדאמסק בירך עוד איש בעשירות ונתעשר במשחק הגרלה (לאטטעריי) ענה לו הד"ח, "אנחנו עובדים ביותר על תיקון הנפש". ר' ארון כאב לו על שהד"ח דחה את דבריו וסירב לעשות ג"כ ככה להשפיע כל טוב לבית ישראל, וקרא לר' פישל סופר שישב הלאה אצל השולחן, "ר' פישל, תמות מעניות ורעבון ויהי' לך תיקון הנפש"...

(מפי הרה"ג ממישלעניץ הי"ד)

כן בהיותו אצל הרה"ק מו"ה מאיר מפרימישלאן זצוק"ל ויהי שם איש חולה מסוכן אשר אמרו עליו שחלה מהקפדתו של אותו צדיק רבי מאיר'ל. כאשר הגיעו הדברים לאזני ר' ארון תיכף ננסנ אצל ר"מ וצעק בקול רם בלשון הכתוב (תהלים פ"ח), "הלמתים תעשה פלא, האם תעשה פלאים ומופתים להמית איש מישראל, אם רפאים יקומו, אם יקום ויתרפא, אזי יודוך סלה, זהו שבחך ותהלתיך והן הן גבורותיו דמר". (הרה"ק מבאבוב הי"ד בספרו קדושת ציון)

הנה דרכו של רבי מאיר'ל הי' בעת קריאת התורה להקפיד לברר ולבדוק אחר יוחסין כהונה ולויה בטרם קראם לעלות לתורה. היינו כהא דקיי"ל בכתובות (כה:) דמחזקינן אותו בזה ליוחסין ולכל מילי וכן כשכיבד ר' מאיר'ל את ר' ארון לעלות לתורה וישאלהו, "נא, לוי, ר' ארון שהי' לו חיתוך הדיבור מהר וקל אמר, "פארדרייט מיר נישט דעם קאפ, אבי הי' לוי ואנכי לוי ברכו את ה' המבורך וכו'"...

(מפי הרה"ק מו"ה איציקל מפשעווארסק זצ"ל)

רבי מאיר'ל קרא את הפרשה לפניו ולא אמר כלום. כשחזר ר' ארון למקומו אישתעי, "פעם היו הרבי מלובלין זצ"ל ואבי זצ"ל על חתונה, והכלי זמר היו מנגנים אז ניגון יפה מאד, הרכין החוזה עצמו ושאל את אבי, "ר' קלמישל, האם שמעתם את הניגון הזה". השיב אבי "כן, שמעתי". וישאלו אותו אנשיו שיסביר להם פשר השאלה והתשובה. ויאמר להם, "בזמן שביהמ"ק הי' קיים היינו אני והרבי לויים משרתים בביהמ"ק, ניגנו אז את הניגון הזה בביהמ"ק. ולזה שאלני הרבי האם גם אנכי שמעתי אז בביהמ"ק את הניגון הזה, ואמרתי לו, כן שמעתי". ובכן הרי מחוור הדבר כשמלה כי לוי אנכי, ואיך ירהיב הרבי ר' מאיר'ל להטיל ספק בלויה שלי". אחר תקופה כשביקר אחיו הגיטער יוד אצל ר' מאיר'ל מפרימישלאן עם משמשו שהי' כהן, אמר רבי מאיר, "ידעתי שאתם גופא הנכם לוי אמיתי אבל הכהן שאתכם טעון בדיקה".

ר' ארון נסע גם לחבירו התפארת שלמה שהעריצו וכיבדו ורוממו על כל עדתו. פ"א בעת שהתפארת שלמה אמר תורה וכל החסידים דחפו זה את זה בלחץ זו הדחק כדי להתקרב אל הרבי ולשמוע את דברי תורתו, ראה הרבי שר' ארון עומד לו בקרן זוית ואינו דוחק א"ע כלל בין החסידים. לאחר שכילה אמירת התורה פתח הרבי ואמר, "הנה חז"ל אמרו, מקום ארון אינו מן המדה, שכל הכלים שהיו בביהמ"ק תפסו מקום מלבד הארון שלא תפס מקום כלל, ובכל זאת היו הלוחות מונחים דוקא בהארון. כן ר' ארון, הוא לא דחק א"ע ולא תפס מקום בין החסידים ובכל זאת יודע ומבין הוא את הדבר תורה שאמרתי יותר מן האחרים".

(שיח שרפי קודש)

ר' ארון הי' מי שישיכנע ודיבר על לב התפארת שלמה שיסע לצאנז להדברי חיים על חג השבועות. ואף שהתפארת שלמה עלה בדעתו לעשות כן בעצמו, מ"מ לאחר שכבר נאספו אליו לרדאמסק קהל גדול חסידים, הי' קשה בעיניו לעזוב ולצער את הציבור. בא לו ר' ארון וסיפר בשבחו של הד"ח ובגדלותו וא"ל דאין לבו"ד השגה בו וכו' עד שהחליט בדעתו לבטל את הציבור מול הד"ח ויסע אליו על חג השבועות כידוע.

דרכו של ר' ארון הי' לנסוע להתפארת שלמה על חג שבועות וקודם יוהכ"פ. פעם לפני ר"ח ניסן נתעורר אצלו פתאום חשק גדול לנסוע לרדאמסק. ואף שהתפלא ולא ידע לתשוקה מה זו עושה בזמן הזה, מ"מ האמין שודאי הדבר הוזמן בהשגחה פרטית. ויחגור את מתניו ונסע תיכף לרדאמסק והגיע ביום חמישי האחרון של ימי חיי התפארת שלמה. כשראהו התפארת שלמה נתן לו שלום בשמחה וא"ל, "ברוך הבא רבי ארון. רז"ל אמרו הארון נושא את נושאיו" ר' ארון בצדקתו ומדריגתו הבין בדבריו כי סובבים על פטירתו וארונו של התפארת שלמה. ונתבהל מאד ואמר, "מה הרבי מדבר". והתפארת שלמה הסיח השיח לענין אחר. בלילה אור ליום ו' עש"ק כ"ט אדר יצאתה נשמתו של התפארת שלמה בטהרה. לאחר שנגמר הטהרה ורצו הקהל לילך להלויה, ראו החברא קדישא כי זב דם רב מחוטמו והי' זה מניעה להלויה. ויבא ר' ארון וגחין לחיש ליה באזני התפארת שלמה, "רבינו, תדעו שהיום ערב ש"ק והזמן קצר, לזאת נבקש מרבינו שיפסיק את הדם מלזוב כדי שלא נתאחר עם הלויה ונבא ח"ו לידי חילול שבת", וברגע עמד הדם מלזוב. וילכו להלויה ור' ארון הי' מנושאי המטה ונתקיים מאמר התפארת שלמה הארון נושא את נושאיו, כי ר' ארון נושא את רבו שהי' נושאו עד היום הזה. (ספר אהל שלמה)

ר' ארון הי' נוסע עוד לכו"כ מצדיקי הדור. פעם בא להרה"ק מרישזין זי"ע והטמין א"ע ולא חפץ לגלות שמו ברבים, וכן צוה על משמשו לבל יגיד את מולדתו. והנה תיכף ומיד בבוא הרבי לביהמ"ד אמר למקורביו, "קראו נא את ר' ארון. ישב נא אדני פה בראש השולחן". ובע"כ עשה כן, והרבי נתן לו חן וכבוד בלי גבול וגם כיבדו בברכת המזון.

פעם אחרת נסע ר' ארון בצוותא עם הדברי חיים לריזשין. בבואם שמח הרבי מריזשין מאד עמהם והזמינם לחדר מיוחד וביקש שיאכלו שם לחם ובעוד רגעים אחדים יפנה גם הוא שמה ויאכל עמהם. בהחדר הי' מוכנים שלשה כלים מלאות מים לנטילת ידים לשלשתן. הדברי חיים בנטלו את ידיו, מרוב התלהבות והתרגשות בקיום המצוה נשפך הכד ונתן לו ר' ארון כד השני, אח"כ בראות ר' ארון שלא נשתייר כי אם כד אחד, לא רצה ליטול את ידיו והניחו שם בשביל הרבי מריזשין. אך לא רצה שהרבי ירגיש בדבר שלא צייתיה, לזה עשה עצמו כאלו נטל את ידיו ואכל שאר המאכלים שבסעודה. בבוא הרבי מריזשין אמר לר' ארון ברוח קדשו, "הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים. פעם הראשון הסתרתם פניכם, ועכשיו אינכם אוכלים עמנו". ויצו להביא לו כד מים ונטל ידיו ויאכל עמהם.

(אדמו"ר רבי יענקל'י מפשעווארסק זצ"ל)

הג"ר שמואל אהרן מקארטשין זצ"ל ור' ארון היו בבריגל אצל בעל אריה דבי עלאי. במוצאי שבת נדברו ביניהם ללכת לבעלז לשבת הבאה. והנה באותו רגע ישב הרה"ק מהר"ש בבעלז בסעודה שלישית ואמר, "יודעים מאתנו ב"ה בכל קצוי תבל. הן עכשיו נמנו וגמרו שני אברכים יקרים מבריגל לבוא אלינו", רבי יעקב מנאראל הי' באותה שבת בבעלז. כששמע את דברי הרבי, אמר שרוצה לשהות עוד שבת בבעלז כדי לראות את שני האברכים היקרים שהרבי חזה למרחוק. וכן הוה כי הגיעו על שבת קודש הבאה. (אדמו"ר' בעלז)

המשך בע"ה בגליון הבא

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

[המשך מעמוד ב'] אעשה. הלך אל הרה"ק מזידיטשוב זי"ע, והרה"ק אמר לו: אם ישכיר לך האדון את המלון למקח הראשון ששילמת לו, עלה ושכור, ואחרי כן תשליך אל הבאר פיתקא שכתוב עליה את הפסוק "ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ". חזר האיש אל האדון ושכר ממנו את המלון כבראשונה, ואל הבאר השליך הפיתקא כמצות רבו הרה"ק מזידיטשוב ואכן נתמלא הבאר במים כבתחילה, ושוב העבירו הסוחרים את בהמותיהם רק דרך שם, ותהיה לו הרווחה, ומאז יושבים בבית מלון ההוא בני בניו של השוכר ההוא, ורואים בו ברכה ואין מסיג את גבולם. (צבי לצדיק)

הילולא דצדיקיא

ערש"ק ג' כסלו

רבי אברהם פיגו אב"ד ווינציאה איטליה. [אביו של הגידולי תרומה ובינה לעתים] [י"א ביום ה' כסלו] **ש"ס**
רבי מאיר ב"ר משה כץ. [אבי הש"ך] **ת"ג**
רבי שמעון מאוזירן ב"ר משולם פיבוש מז'אבריז. **ת"ר**
רבי נחמיה שליט אב"ד סאסוב. **תר"י**
רבי אברהם יהושע העשיל טברסקי מסקווירא ב"ר יצחק. **תרמ"ז**
רבי אפרים מרדכי פישל סופר אב"ד שאראווער ב"ר זושמאן אב"ד פאקש. [זכרון אפרים] **תרנ"ג**
רבי משולם ששכנזי ב"ר צבי הירש מסטאניסלאב אלעסק. [תפארת משולם] **תשנ"ה**
רבי ישכור דוב סאפרין מקאמארנא ב"ר חיים יעקב. **תשס"ז**
רבי ישראל אליעזר האגער [אב"ד סערט ויזניץ ירושלים] **ב"ר משה** [ראש ישיבת סערט ויזניץ]. **תשפ"ו**

ש"ק ד' כסלו

רבי אליהו קובי אב"ד סאלאניקא. [שו"ת אדרת אליהו] **תמ"ט**
רבי צבי הירש ב"ר שאול מרגליות מלובלין. **תקס"ו**
רבי משה מרדכי בנעט אב"ד שטאמפען. **תר"י**
רבי יעקב דוד קאליש מאמשינוב ב"ר ישראל יצחק מוואורקא. **תרל"ט**
רבי יעקב מרדכי ברנדוויין מסטרעטין ב"ר ישראל מברעזאן. **תשט"ז**
רבי אברהם שמואל שטערן [ראש ישיבת תורת חסד לאנדאן] **ב"ר פנחס זעליג.** **תשע"א**

יום א' כסלו

רבי שמואל אליעזר ב"ר יהודה הלוי איידל'ס. [מהרש"א] **שצ"ב**
רבי דוד ב"ר יהודה לוריא מביחוב. [חי' הרד"ל] **תרט"ז**
רבי אשר אנשיל ב"ר שמואל יונגרייז מטשענגער. [מנחת אשר] **תרל"ד**
רבי יעקב יהודה מנדרזין ב"ר נתן נטע. [ישרש יעקב] **תרמ"ו**
רבי חיים טויבמאן מברעזנא ב"ר יחיאל מיכל ויינגארטן מלובטשוב. **תנ"ד**
רבי שרגא פייביל הלוי אב"ד בראדשין. [גדולי הקדש, מקדש מעט] **תרנ"ט**
רבי אשר סופר מבארדיטשוב ב"ר שמעון סופר אב"ד קראקא. [תלמיד רבי דוד מסקווירא] **תרס"ג**
רבי ברוך דוב (בער) ליבוביץ מקאמניץ ב"ר שמואל דוד. [ברכת שמואל] **ת"ש**
רבי מרדכי רימנ"ר ב"ר בנימין. [משגיח דישיבה"ק] **תש"ס**

יום ב' ו' כסלו

רבי פישיל אב"ד קראקא. [חתן המהר"ל מפראג] **שע"ה**
רבי חיים אב"ד האזלא. [מרכבת המשנה] [חתן רבי איציק'ל האמבורגער] **תקנ"ט**
רבי יוסף דוד זינצהיים אב"ד שאראסבורג ב"ר יצחק אב"ד טריר. (יד דוד, מנחת עני) **תקע"ג**
רבי יעקב ב"ר אהרן שיק מקארלין. [משכנות יעקב, קהלת יעקב] [תלמיד ר"ח מוואלוז'ין, אב"ד קארלין] **תר"ה**
רבי אליעזר הורוויץ מגראדזיסק הי"ד ב"ר אברהם חיים מפלאנטש. **תש"ג**
רבי חיים מיכאל דוב ב"ר יוסף ווייסמאנדעל. [מייסד ור"מ דנייטרא] **תשי"ח**
רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ - הלברשטאם ב"ר ישכר דוב מסטרופקוב. [דברי יחזקאל שרגא ועוד] **תשנ"ה**

יום ג' ז' כסלו

רבי אהרן הלוי עפשטיין מקראקא בן המאור ושמש רבי קלונימוס קלמן. **תרמ"ב**
רבי מרדכי דוד טייטלבוים מדראהוביש ב"ר נחום צבי. [דמתה לתמר] [יש שהביאו היא"צ ביום אתמול] **תר"פ**
רבי שלמה בנימין הלוי אשלג ב"ר יהודה לייב. **תשד"מ**

יום ד' ח' כסלו

רבי אהרן טוועריסקי מטשערנוביל ב"ר מרדכי. **תרל"ב**
רבי נחום דובער שניאוואסאהן מאובריטש ב"ר יוסף יצחק. **תרנ"ו**
רבי פינחס דוד הלוי הורוויץ מבוסטון ב"ר שמואל שמעלקא. **תש"ב**
רבי דוד בורנשטיין מסאכאטשוב ב"ר שמואל. [חסדי דוד] **תש"ג**

יום ה' ט' כסלו

רבי משה ב"ר משה שמעון סופר. [זקינו של החת"ס] **תמ"ח**
רבי יצחק ב"ר דוד גריסהאבר אב"ד פאקש. [מקל נועם, קונט' תפילין] **תקפ"ג**
רבי דוב בער מליובאוויטש ב"ר שניאור זלמן מלאדי. [האדמו"ר האמצעי] [אמרי בינה, בד קודש, ביאורי הזוהר, גביע הכסף, דרך חיים, נר מצוה ותורה אור, עטרת ראש, פירוש המילות, פוקח עורים, פסקי דינים, שערי התשובה והתפילה, שערי אורה, תורת חיים, ועוד] **תקפ"ח**
רבי משה שפירא מסלאויטא ב"ר פינחס מקורץ. [בס' ימי זיכרון הביא שנת ת"ר] **תקצ"ח**
רבי מאיר חיים אויערבאך מממוסטרישץ ב"ר נחמן זאב. [הערות לס' שמירת הנפש] **רס"ב**
רבי יעקב אריה שפירא מנעשכיז ב"ר מרדכי מסטביחוב. **תרס"ח**
רבי יחיאל מיכל ב"ר שמאי אב"ד מעז'יבוז'. **תר"פ**
רבי דוד יעקב טוועריסקי מקארסטשוב זיטאמיר ב"ר מרדכי. **תש"א**

ערש"ק י' כסלו

רבי משה יוסף ואהרמן מטבריה ב"ר אברהם דוד אב"ד בוטשאטש. **תרי"ח**
רבי פנחס מנחם אלעזר יוסטמאן מפילץ ב"ר בנימין אליעזר. [שפתי צדיק] **תרפ"א**
רבי משה מרדכי ב"ר צבי חיים עפשטיין. [ר"י סלבודקה וחברון] [לבוש מרדכי] **תרצ"ד**
רבי מנחם נחום פרידמאן מהוסיאטין-למברג הי"ד ב"ר שלום יוסף. **תש"ג**
רבי איסר זלמן מלצר ב"ר ברוך פרץ. [אבן האזל] **תשי"ד**

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

ברכת מזל טוב חמה ולבבית

נשגר בזה מעומק הלב לתלמידי וידידי הישיבה הע"י שהשמחה במעונם

הרב מרדכי יוסף רוקח – אהר"ב — לרגל הולדת הנין שיחי' בשעטומ"צ
הרב שלמה מאיר וועצלער – בני ברק — לרגל נישואי הנכדה שיחי' בשעטומ"צ
הרב יצחק יחיאל פאנעט – כקש"ת אדמו"ר מדעגש, בני ברק — לרגל נישואי הנכדה תחי' בשעטומ"צ
הרב בנימין בונם בארד – לונדון — לרגל נישואי הנכדה תחי' בשעטומ"צ
הרב יהושע אליקים גרינצווייג – ראש כולל זוטשקא, ירושלים — לרגל נישואי הנכדה תחי' בשעטומ"צ
הרב הערשל שיינברגר – משגיח ישיבת מאור עינים ד'ראחמיסטרייוקא, ירושלים — לרגל אירוסי הנכד שיחי' בשעטומ"צ
הרב שמעי' טויסיג – ירושלים — לרגל אירוסי הנכדה תחי' בשעטומ"צ
הרב מנחם מענדל טווערסקי – כקש"ת אדמו"ר מטריסק, לונדון — לרגל הכנס הנכד שיחי' לעותומ"צ בשעטומ"צ
הרב אלעזר גרוסמן – ר"י מגדל אור, חיפה — לרגל הולדת הנכד והכנס הנכד שיחי' לעותומ"צ בשעטומ"צ
הרב פנחס נפתלי ענדגלענדער – לונדון — לרגל הולדת הנכד שיחי' בשעטומ"צ
הרב הערש אלימלך רוקח – אב"ד בערטש, פלאטבוש — לרגל הולדת הנכד שיחי' בשעטומ"צ
הרב עקיבא צוויבל – בני ברק — לרגל הולדת הנכדה תחי' בשעטומ"צ
הרב בעריש קרויטווירט – לונדון — לרגל הולדת הנכדה תחי' בשעטומ"צ
הרב יחזקאל שמואל גשטטנר – ירושלים — לרגל אירוסי הבן שיחי' בשעטומ"צ
הרב יהודה משה וועצלער – מו"ץ חסידי מאכנייווקא בעלזא, בית שמש — לרגל נישואי הבן שיחי' בשעטומ"צ
הרב יחזקאל ברגר – מו"ץ דק"ק מישקולץ, פתח תקוה — לרגל נישואי הבן שיחי' בשעטומ"צ
הרב דוד ברוך האס – ר"מ בישיבה"ק, ביתר עילית — לרגל נישואי הבת תחי' בשעטומ"צ
הרב שלום יואל רייצער – אנטווערפן — לרגל נישואי הבת תחי' בשעטומ"צ
הרב אהרן מרדכי גרין – מו"ץ חסידי לעלב, וראש כולל משנת שמעון, בית שמש — לרגל נישואי הבת תחי' בשעטומ"צ
הרב שלום מאסקאוויטש – אשדוד — לרגל נישואי הבת תחי' בשעטומ"צ
הרב ישראל חיים ווייס – כקש"ת אדמו"ר מספינקא גיר גד, בני ברק — לרגל הכנס הבן שיחי' לעותומ"צ בשעטומ"צ
הרב ישראל פעסטעל – לונדון — לרגל הכנס הבן שיחי' לעותומ"צ בשעטומ"צ
הרב יעקב מאיר היילפרין – רמות - חיפה — לרגל הולדת הבן שיחי' בשעטומ"צ
הרב יצחק אייזיק רוקח – ירושלים — לרגל הולדת הבן שיחי' בשעטומ"צ
הרב אפרים פישל קושער – ירושלים — לרגל הולדת הבן שיחי' בשעטומ"צ
הרב שלמה זלמן צוויבל – ירושלים — לרגל הולדת הבת תחי' בשעטומ"צ
הרב יצחק יהושע העשיל האס – לונדון — לרגל הולדת הבת תחי' בשעטומ"צ
הבה"ח כמר יחיאל יהושע [בן הג"ר ישראל] **שניאורסון** – ירושלים — לרגל אירוסין בשעטומ"צ
הבה"ח כמר משה לייב ערבליך – ירושלים — לרגל נישואין בשעטומ"צ
הבה"ח כמר שרגא פייבל הירשמן – בית שמש — לרגל נישואין בשעטומ"צ
הבה"ח כמר זלמן לייב כ"ץ - מאנסי — לרגל נישואין בשעטומ"צ
הבה"ח כמר יצחק וועצלער – בית שמש — לרגל נישואין בשעטומ"צ
הבה"ח כמר אליעזר ברגר – פתח תקוה — לרגל נישואין בשעטומ"צ

לזכר עולם יהיה צדיק

מורנו הגה"ק בעל **חזון נחום** זצוק"ל
רבי נחום מדאמבראווא בן רבי יעקב מהרימלוב
נלב"ע ב' כסלו ת"ש
ולעילוי נשמת
בנו האברך שנלב"ע בדמי ימיו בשנת הל"א לחייו
הרה"ג רבי יעקב ווידענפעלד זצ"ל
נלב"ע באנטווערפן ביום כ"ח חשון תר"ץ

לעילוי נשמת מורנו המשגיח
הגאון רבי מרדכי ב"ר בנימין רימר זצ"ל
נלב"ע ה' כסלו תש"ס

לעילוי נשמת כש"ת הרה"צ
רבי שמואל עוזר בן רבי יעקב אשר **קאפף זצ"ל**
חדב"ג כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א
נלב"ע ה' כסלו תשס"א

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
נשגר בזה בהדרת כבוד ומעומק הלב
למע"כ מורנו המגיד שיעור
הרה"ג רבי **דוד ברוך האס** שליט"א
לרגל השמחה במעונו בנישואי הבת תחי'
במי"ט ובשעטומ"צ
בורא עולם בקנין השלם זה הבנין
מאחלים בברכה: *רפון ותלמידיהון*
ג"א בין המברכים בלוי"ח: *תלמידי השיעור*